

Đề bài

Em hãy viết thư
cho bạn và miêu tả
quang cảnh nơi em
ở vào một ngày
mùa thu.

Bài làm

Cao Bằng, ngày... tháng... năm...

Hà thân!

Nhân ngày đầu năm học, mình viết thư thăm bạn. Mùa thu Hà Nội chắc đẹp lắm phải không Hà? Hà hãy kể cho mình nghe về mùa thu Hà Nội với gió heo may, cốm Vòng và Hồ Gươm xanh nhé.

Bây giờ chúng mình cùng ôn lại cảnh mùa thu năm ngoái khi chúng mình vẫn ở bên nhau. Giống như mọi nơi, mùa thu ở quê mình cũng chọn chiếc áo vàng kiêu sa để thay cho chiếc áo mùa hè nóng bỏng Hà nhỉ? Lá rụng đầy làm con đường dưới chân như được trải một lớp đệm vàng êm ái. Hà có nhớ không, một ngày cuối thu, cũng như hôm nay, từ sáng sớm, bụi mình đã cùng rủ nhau ra hồ, hít thở một bầu không khí trong lành tươi mát. Mình cùng nhau đi trên con đường dài, ngắm nhìn những hàng cây xà cừ bên đường. Từ xa, chúng trông như những người khổng lồ với mái tóc bù xù chứ chẳng giống như các nàng liễu yếu điệu thướt tha ven hồ. Từng giọt sương tinh khiết, long lanh trên cành cây, kẽ lá. Sương giăng khắp mọi nơi. Lác đác những người tới rồi đi, trả lại vẻ tĩnh lặng cho không gian. Và cái giây phút Mặt Trời bừng tỉnh giấc, phá vỡ làn sương mỏng manh mới đặc biệt làm sao. Ông Mặt Trời đỏ chói như chiếc bánh khổng lồ mà cả hai đứa mình không sao với được. Khi Mặt Trời đã lên, chiếu những tia nắng ấm áp, tươi màu mật ong xuống không gian thì vạn vật như thức tỉnh, cả khu phố vỡ òa trong âm thanh của ngày mới. Đến trưa, mình rủ nhau ra phố, ngắm một ngày mùa thu trời trong xanh và đầy nắng vàng. Hà ngồi trước, mình ngồi sau, hai đứa đèo nhau trên chiếc xe đạp trong làn gió nhẹ.

Hoàng hôn ở miền núi luôn đến sớm Hà nhỉ? Mặt Trời khuất dần sau dãy nhà cổ lúp xúp, rêu phong mang theo cả những tia nắng giờ chỉ còn là sợi chỉ vàng nhạt, mỏng manh, yếu ớt. Chúng mình cùng dắt xe dạo bước bên nhau, cùng cảm nhận cái se lạnh của buổi chiều phố núi.

Mùa thu thật đẹp, dù là ở đâu, phải không Hà? Hẹn bạn mùa thu năm tới chúng mình sẽ cùng đi chơi nhé.

Bạn thân